

отъ 6 мартъ 1871 г. Цариградъ.

Но наистина, Г-не Редакторе, доволно замѣчително е за единъ чувствителенъ и родолюбивъ Българинъ да узнае и това, Нашити младѣжи лани като съзнахъ че са е отхвърлило и зело да са открива гѣстото було на невѣжеството между народа ни и на сѣкѣждъ зело да са распространява вече просвѣщеніето блѣсна свѣтлината надъ Българскій нашъ народъ, почнахъ по градове ти да са отварятъ Дружества, Читалища, и други общо-полезни народни ученолюбиви заведеія, и сичко което клони къмъ общото добро, и само за напредъкътъ на народа и рѣшихъ и тѣ съ съзнаніето си и пробужденіето си да съставятъ читалище; и тѣй подъ прѣдсѣдателството на едного събрахъ са и са подписахъ до 100, 150 младѣжи, и съ първото имъ подписване само са събрахъ до два-три хиляди гроша съ които можехъ да издържатъ и основатъ това свято заведеіе, защо и другити сички щѣхъ да са подпишатъ, и да издържатъ много по достойни и дѣятелни учители, и за въ малко време да направятъ и покажатъ много напредъци.

Но тѣ какво направихъ? за жялостъ още въ началото му са показавъ глупави немарливи и непостоянни; защото слѣдъ малко врѣме го потопихъ и забравихъ че са зачняли нѣщо; нито пакъ мислятъ че само чрезъ такъва дружба и читалища ще можемъ да проникнемъ и ся упѣтимъ въ пѣтътъ на просвѣщеніето и благодѣнствіето. Такъва сж прочее нашитѣ тука учителие, младежи и граждани, такъва крачки и напредъци правятъ къмъ просвѣщеніето и образованіето, и тѣй отговаріятъ на народнитѣ ни дѣла. Но какъ да кажъ, дали да запитамъ, каква слава и достойство заслужаватъ такъвае то младѣжи? Не сж ли самата срамотія и чърнето гѣсто було на народъ ни? Дали трѣбаше да бѣлжатъ сичкитѣ младѣжи такъва за да бѣ билъ могълъ и нашійтъ народъ подъ дебелижъ сѣнкъ на султантъ да ся възвеси и просвѣти? Да ли за такъва младѣжи храни надѣжда нашійтъ народъ за напредъ? Не! не! никакъ, казвамъ, защото тѣ сж колонитѣ и подпоритѣ, които окрасяватъ и подпиратъ зданіето, ти сж умайтелнитѣ цвѣтовни шарове по полнитѣ, които развеселяватъ и расклашатъ листоветѣ по горитѣ и оглушаватъ прирастѣж.

Единъ съгражданинъ.

Както видѣхме, (гледай стр. 182) въ началото на януарий 1870 година по старитѣ хора — севлиевци основали „Ученолюбиво братско дружество“ за издрѣжката на Хаджи Стояновото училище. Следъ това въ сжщата 1870 година младежитѣ споредъ горната дописка основаватъ първото Севлиевско читалище, на което не му даватъ никакво име. То не е носило нито миналото име „Росица“, нито сегашното име „Развитие“.